

ความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กรณีศึกษาเทศบาลตำบลดอนแก้ว อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

Citizen Trust in Local Administrative Organizations: A Case Study of
DonKaew Subdistrict Municipality, Saraphi District, ChiangMai Province

การณิก จันทดา

Karanic Chantada

Karanic.ch@peoplesparty.or.th

บทคัดย่อ

การศึกษาความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลดอนแก้ว อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อเทศบาลตำบลดอนแก้ว ในด้านการบริหารงาน ด้านบุคลิกภาพของผู้บริหาร ด้านจริยธรรม และด้านบริการต่างๆ และเพื่อวิเคราะห์และระบุแนวทางในการสร้างความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อเทศบาลตำบลดอนแก้ว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้จากการสุ่มเลือกประชาชน 7 หมู่บ้าน ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของเทศบาลตำบลดอนแก้ว ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 368 คน

ผลการวิจัย 1) ระดับความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนในด้านการบริหารงาน ด้านบุคลิกภาพด้านจริยธรรม และด้านบริการต่างๆ พบว่า อยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชน จำแนกตาม เพศ อายุ และอาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับไม่เกิน 0.05 ส่วนประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และแนวทางในการเสริมสร้างความไว้วางใจให้สูงขึ้น คือ ให้โอกาสประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานตามความเหมาะสมเพื่อความโปร่งใส มีความซื่อสัตย์ ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ร่วมงานและผู้อื่น รวมถึงการส่งเสริมคุณภาพชีวิต และการรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน

คำสำคัญ: ความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชน; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น; เทศบาลตำบล

Keywords: Citizen Trust; Local Administrative Organizations; Subdistrict Municipality¹

บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลดอนแก้ว อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

การเกิดขึ้นของเทศบาลตำบล ปัจจุบันประสบปัญหาในแง่ของประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และการประสานงานภายใน โดยในปัจจุบันยังอาศัยราชการส่วนภูมิภาคและส่วนกลางเป็นสำคัญ แทนที่จะเป็นการพัฒนาท้องถิ่นโดยอาศัยประชาชนที่มีความรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นเอง ทั้งนี้เนื่องจากระบอบการปกครองของไทยเป็นแบบรวมศูนย์อำนาจมานาน ซึ่งได้ฝังรากลึกลงในสังคมไทย ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมทางการเมืองเท่าที่ควร จึงก่อให้เกิดความสงสัยเกี่ยวกับความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชน

จากแนวคิดดังกล่าวทำให้เกิด การมีส่วนร่วมจากประชาชนทุกคนในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองภายในท้องถิ่นของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การพัฒนาและการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น บทบาทหน้าที่ของผู้นำ รวมถึงความเป็นภาวะผู้นำ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาไปจนถึงความอยู่รอดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและโดยเฉพาะความเป็นอยู่ของประชาชนภายในท้องถิ่นนั้น ๆ

จากที่กล่าวมา จะเห็นว่าผู้นำการเมืองท้องถิ่น มีความสำคัญไม่น้อย เนื่องจากผู้นำการเมืองท้องถิ่น เป็นบุคคลสำคัญต่อกลุ่มประชาชนในท้องถิ่น ความสำเร็จในการพัฒนาของท้องถิ่นหรือของกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่นจึงขึ้นอยู่กับผู้นำการเมืองท้องถิ่นนั้น แนวคิดที่สำคัญ คือ ต้องมีความชัดเจนในเรื่องของอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ เนื่องจากเทศบาลตำบลดอนแก้วได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเดิม ตามประกาศ กระทรวงมหาดไทย เรื่องจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเทศบาลตำบลดอนแก้ว ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2552 ปัจจุบันมีสำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 139 หมู่ที่ 3 บ้านสันตันกอก ตำบลดอนแก้ว อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ทั้งสิ้น 6.92 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 4,325 ไร่ ก็ประสบปัญหาด้านต่าง ๆ เหล่านี้ที่ยังไม่ชัดเจนคลุมเครือ จึงทำให้เป็นอุปสรรคในการพัฒนาตำบล ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับ ความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลดอนแก้ว อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อที่จะนำข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ มาเป็นแนวทางสำหรับให้ผู้นำการเมืองท้องถิ่นนำไปใช้กำหนดนโยบายเพื่อวางแผนพัฒนาเทศบาลตำบลดอนแก้วต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อเทศบาลตำบลดอนแก้ว อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ในด้านการบริหารงาน ด้านบุคลิกภาพของผู้บริหาร ด้านจริยธรรม และด้านบริการต่าง ๆ
2. เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกตาม เพศ อายุ และอาชีพ
3. เพื่อวิเคราะห์และระบุแนวทางในการสร้างความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อเทศบาลตำบลดอนแก้ว อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

สมมุติฐานการวิจัย

1. ประชาชนมีระดับความเชื่อถือว่าว่างใจต่อเทศบาลตำบลดอนแก้ว ในด้านการบริหารงานด้านบุคลิกภาพของผู้บริหาร ด้านจริยธรรม และด้านบริการต่างๆ อยู่ในระดับสูง
2. ระดับความเชื่อถือว่าว่างใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกันตามเพศ อายุ และอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. การวิเคราะห์แนวทางการสร้างความเชื่อถือว่าว่างใจของประชาชนที่มีต่อเทศบาลตำบลดอนแก้ว สามารถระบุแนวทางที่ชัดเจนและเป็นไปได้ในการเสริมสร้างความเชื่อถือว่าว่างใจของประชาชน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความเชื่อถือว่าว่างใจของประชาชนที่มีต่อเทศบาลตำบลดอนแก้ว เป็นการศึกษาแบบสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถามสำหรับการเก็บข้อมูล และรายงานผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) และอาศัยค่าทางสถิติประกอบ โดยจำกัดเขตพื้นที่ในการศึกษาเฉพาะในเขตความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลดอนแก้ว มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลดอนแก้ว จำนวนทั้งสิ้น 4,589 คน แยกเป็นชาย 2,072 คน เป็นหญิง จำนวน 2,517 คน จำนวนครัวเรือน 2,228 ครัวเรือน มีหมู่บ้านทั้งหมด 7 หมู่บ้าน (กรมการปกครอง. 2564)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลดอนแก้ว จำนวนทั้งสิ้น 368 คน โดยใช้สูตรคำนวณ หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างกรณีที่มีขนาดประชากรแน่นอนของ Taro yamane (เฉลิมพล ศรีหงส์. 2568, หน้า 23)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม เรื่อง ความเชื่อถือว่าว่างใจของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลดอนแก้ว ซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเอง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้อาศัยค่าทางสถิติและสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic) ประกอบอธิบายข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ใช้การหาค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

ตอนที่ 2 ใช้ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ใช้สถิติ T-Test เปรียบเทียบความเชื่อถือว่าว่างใจระหว่างเพศชายและเพศหญิง และใช้สถิติ One way ANOVA เปรียบเทียบความเชื่อถือว่าว่างใจระหว่างอายุและอาชีพ

โดยวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป PSPP (GUN PSPP Statistical Analysis Software)

ผลการวิจัย

การวิจัยความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อเทศบาลตำบลดอนแก้วในด้านการบริหารงาน ด้านบุคลิกภาพของผู้บริหาร ด้านจริยธรรม และด้านบริการต่างๆ สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ระดับความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อเทศบาลตำบลดอนแก้ว

1) ด้านการบริหารงาน พบว่า มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจมาก คือ ให้ออกาสประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานตามความเหมาะสมเพื่อความโปร่งใส มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจปานกลาง คือ รู้และเข้าใจงานชุมชนอย่างแท้จริง มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจน้อย และไม่มี ความเชื่อถือไว้วางใจเลย คือ ให้ความเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติเฉพาะกลุ่ม รู้และเข้าใจงานชุมชนอย่างแท้จริง และมองเห็นความสำคัญของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

2) ด้านบุคลิกภาพของผู้บริหาร พบว่า มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจมาก คือ นำเคารพและเป็นคนเปิดเผย มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจปานกลาง คือ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจน้อยและไม่มี ความเชื่อถือไว้วางใจเลย คือ มีความรับผิดชอบ และมีความกระตือรือร้นในการทำงาน

3) ด้านจริยธรรม พบว่า มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจมาก คือ ไม่ชักจูงผู้อื่นไปในทางเสื่อมเสีย มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจปานกลาง คือ ยึดระบบคุณธรรมในการบริหารงาน มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจน้อยและไม่มี ความเชื่อถือไว้วางใจเลย คือ ยึดระบบคุณธรรมในการบริหารงาน และไม่ชักจูงผู้อื่นไปในทางเสื่อมเสีย

4) ด้านบริการต่างๆ พบว่า มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจมาก คือ การรักษาความสงบเรียบร้อย มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจปานกลาง คือ มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจน้อยและไม่มี ความเชื่อถือไว้วางใจเลย คือ การรักษาความสงบเรียบร้อย การวางแผนและส่งเสริมเศรษฐกิจ การรักษาความสงบเรียบร้อยเป็นสิ่งที่ประชาชนเชื่อถือ

2. เปรียบเทียบความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนระหว่างเพศชายและเพศหญิง โดยภาพรวม พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า ความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนระหว่างเพศชายและเพศหญิง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เปรียบเทียบความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีอายุและอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวม และรายด้าน โดยประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันภาพรวม พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับไม่เกิน 0.05 สามารถสรุปได้ว่า ความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่อายุแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติไม่เกิน 0.05 ส่วนประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันภาพรวม พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถสรุปได้ว่า ความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลดอนแก้ว อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแยกประเด็นวิเคราะห์ในด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1) ด้านเศรษฐกิจ ราคาสินค้าการเกษตรตกต่ำเหมือนเดิมพ่อค้าคนกลางเอาเปรียบในการประกันราคาพืชผล อยากให้เทศบาลเป็นคนกลางช่วยต่อรองราคาสินค้าเกษตร การส่งเสริมอาชีพยังไม่

ต่อยอดจากการอบรม เสนอให้เทศบาลส่งเสริมอาชีพเลี้ยงไก่ชน เนื่องจากมีหลายครัวเรือนทำอยู่แล้ว และส่งเสริมอาชีพให้กลุ่มชาวบ้านอย่างต่อเนื่อง

2) ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน/ โครงสร้างพื้นฐาน ถนนสายหลักและไหล่ทางอยากให้
ทำ

เป็นคอนกรีต ไม่ใช่หินคลุก เพื่อความปลอดภัย ไฟส่องสว่างมีการติดตั้งเพิ่มขึ้นแล้วแต่ยังไม่ทั่วถึง โดยเฉพาะหมู่บ้านตำหนัก ซอย 1 น้ำประปามีน้ำเป็นสนิม น้ำไม่ไหลหลายวัน ภาวะการดูแลสูงขึ้นจนบางหมู่บ้านอยากส่งคืนให้เทศบาลดูแล น้ำใช้สำหรับเกษตรกรรมมีปัญหาลำเหมืองตื้นเขินและแรงงานลดลง และป้ายถนนควรเพิ่มให้ครบทุกซอย

3) ด้านคุณภาพชีวิตและสังคม โรงเรียนผู้สูงอายุหรือกลุ่มตอนแก้วสูงวัย (บางคนไม่เห็นด้วยกับกิจกรรมร้องเพลง มองว่างบควรใช้ด้านอื่นที่จำเป็นกว่า) รถ รปภ. ควรมาเร็วขึ้นเมื่อเกิดอุบัติเหตุ ส่งเสริมกิจกรรมกลุ่มเด็ก เยาวชน และผู้พิการเพิ่มขึ้น เพิ่มสวัสดิการ เช่น ประกันชีวิต และเครื่องแบบสำหรับอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน

4) ด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการขยะมีข้อถกเถียงเรื่องการเก็บค่าขยะ (จาก 20 บาท เป็น 50 บาท) การขายถุงขยะ บางคนเสนอว่าไม่ควรขายถุงเมื่อเก็บเงินเพิ่มขึ้นแล้ว บางคนก็เสนอให้เก็บเหมือนเดิมสำหรับครัวเรือนปกติและร้านขายของชำเล็ก ๆ ควรมีป้ายห้ามทิ้งขยะและค่าปรับสำหรับผู้ทิ้งขยะไม่ถูกที่ และการจัดการหญ้าตามไหล่ถนน เสนอให้ใช้ยาฆ่าหญ้าแทนการจ้างคนตัด เพื่อลดงบประมาณ

5) ด้านการบริหารงานและนโยบายสาธารณะ การบริหารงานโดยรวมทำได้ แต่ก็ยังไม่มีสิ่งใหม่ ๆ เติบโต ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง (บางหมู่บ้านลำโพงกระจายเสียงยังไม่ครอบคลุม) เพิ่มการบริหารจัดการขยะและกล่องวงจรปิด เทศบาลเป็นหน่วยงานขนาดเล็ก มีข้อจำกัดด้านรายได้จากภาษี ทำให้การพัฒนาช้าและไม่ครอบคลุม บุคลิกภาพผู้บริหารเป็นกันเอง สุภาพ อ่อนน้อมต่อมตน จริยธรรมผู้บริหารซื่อตรง โปร่งใส รักษามาตรฐาน ปราศจากการคอร์รัปชัน

การอภิปรายผล

จากการวิจัยความเชื่อถือว่าว่างใจของประชาชนที่มีต่อเทศบาลตำบลตอนแก้ว พบประเด็นที่น่าสนใจ และนำมาอภิปรายผลเชื่อมโยงกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ด้านการบริหารงาน พบว่า มีระดับความเชื่อถือว่าว่างใจมาก คือ ให้โอกาสประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานตามความเหมาะสมเพื่อความโปร่งใส มีระดับความเชื่อถือว่าว่างใจปานกลาง คือ รู้และเข้าใจงานชุมชนอย่างแท้จริง มีระดับความเชื่อถือว่าว่างใจน้อย และไม่มีมีความเชื่อถือว่าว่างใจเลย คือ ให้ความเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติเฉพาะกลุ่ม รู้และเข้าใจงานชุมชนอย่างแท้จริง และมองเห็นความสำคัญของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎี Public Trust ของ Thomas (1998) อ้างถึงในฐิติภา วันทา (2566) ในด้านการบริหารงาน พบว่า ประชาชนเชื่อถือว่าว่างใจมากเมื่อเทศบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม สอดคล้องกับ แนวคิดความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม ที่เป็นพื้นฐานของ Public Trust และการมีส่วนร่วมทำให้ประชาชนรู้สึกว่าเทศบาลทำงานเพื่อส่วนรวม ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มตรงกับ Fiduciary Trust ที่เห็นว่าผู้บริหารต้องทำหน้าที่แทนประชาชนด้วยความซื่อสัตย์และไม่เลือกปฏิบัติ การเปิด

โอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม สอดคล้องกับแนวคิด การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่ Donald F. Kettl อ้างถึงใน ปะการัง ชื่นจิต (2567) เน้นย้ำว่าการบริหารรัฐสมัยใหม่ต้องตอบสนองต่อประชาชนและสร้างความชอบธรรมในการดำเนินงาน

สำหรับด้านการบริหารงานที่ระดับความเชื่อถือไว้วางใจมาก เกิดจากการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะงานวิจัยของศรีอำไพ ดวงชื่น (2551) ที่ว่า ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น โดยเฉพาะการจัดทำแผนพัฒนาตำบล

2. ด้านบุคลิกภาพของผู้บริหาร พบว่า มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจมาก คือ นำเคารพและเป็นคนเปิดเผย มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจปานกลาง คือ มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจน้อยและไม่มีความเชื่อถือไว้วางใจเลย คือ มีความรับผิดชอบ และมีความกระตือรือร้นในการทำงาน

บุคลิกภาพที่นำเคารพและเปิดเผย สอดคล้องกับแนวคิดของภาวะผู้นำที่เน้นการสร้างแรงจูงใจและความไว้วางใจจากผู้ตาม แม้ว่าความกระตือรือร้นในการทำงานจะอยู่ในระดับปานกลาง แต่ก็สะท้อนถึงความพยายามของผู้นำในการโน้มน้าวและสร้างแรงบันดาลใจ ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของภาวะผู้นำตามที่รัฐศิริพันธ์ วงศ์กันท์ (2567) กล่าวไว้ และบุคลิกภาพที่มีความรับผิดชอบ แม้จะถูกจัดอยู่ในระดับความเชื่อถือน้อย แต่ก็ยังสัมพันธ์กับแนวคิดเรื่องการใช้อำนาจหน้าที่ (Authority) ที่มุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อบทบาทและตำแหน่ง การที่ผู้นำต้องอาศัยทั้ง Power และ Authority สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าบุคลิกภาพที่เปิดเผยและนำเคารพช่วยสร้าง Personal Power และ Expert Power ในขณะที่ความรับผิดชอบและความกระตือรือร้นสะท้อนถึงการใช้อำนาจหน้าที่ (Authority) และการสร้างแรงจูงใจผ่าน Reward Power

3. ด้านจริยธรรม พบว่า มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจมาก คือ ไม่ชักจูงผู้อื่นไปในทางเสื่อมเสีย มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจปานกลาง คือ ยึดระบบคุณธรรมในการบริหารงาน มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจน้อยและไม่มีความเชื่อถือไว้วางใจเลย คือ ยึดระบบคุณธรรมในการบริหารงาน และไม่ชักจูงผู้อื่นไปในทางเสื่อมเสีย

การไม่ชักจูงผู้อื่นไปในทางเสื่อมเสีย สอดคล้องกับแนวคิดจริยศาสตร์ที่มุ่งเน้นการแยกแยะสิ่งที่ถูกและผิด และคำสอนของพระธรรมปิฎกที่เน้นการไม่เบียดเบียนและมีเมตตา แม้ว่าการยึดระบบคุณธรรมในการบริหารงานจะอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Menzel (2007) อ้างถึงในรัฐศิริพันธ์ วงศ์กันท์ (2567) ที่ชี้ว่าพฤติกรรมในองค์การถูกกำหนดโดยโครงสร้างและวัฒนธรรม ซึ่งการยึดคุณธรรมเป็นการสร้างมาตรฐานภายใน หากจริยธรรมไม่ถูกฝังในวัฒนธรรมองค์การ จากผลการวิจัยก็ชี้ให้เห็นว่าความเชื่อถือไว้วางใจจะอยู่ในระดับต่ำ แม้มีการยึดหลักคุณธรรม การบริหารงานท้องถิ่นที่ยึดหลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมของประชาชน (de Vries & Kim, Fung) สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ว่า ความไว้วางใจจะเกิดขึ้นเมื่อองค์การดำเนินงานอย่างโปร่งใสและมีความชอบธรรม ทั้งหมดนี้จะนำไปสู่ความชอบธรรม ความยุติธรรม และความยั่งยืนขององค์การและสังคมโดยรวม

4. ด้านบริการต่างๆ พบว่า มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจมาก คือ การรักษาความสงบเรียบร้อย มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจปานกลาง คือ มีระดับความเชื่อถือไว้วางใจน้อยและไม่มีความเชื่อถือไว้วางใจเลย คือ การรักษาความสงบเรียบร้อย การวางแผนและส่งเสริมเศรษฐกิจ การรักษาความสงบเรียบร้อย เป็นสิ่งที่ประชาชนเชื่อถือมาก

ประชาชนมีความเชื่อถือสูงต่อ การรักษาความสงบเรียบร้อย เพราะเป็นบริการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน ในขณะที่บริการด้านการวางแผนและส่งเสริมเศรษฐกิจกลับได้รับความเชื่อถือน้อยกว่า เนื่องจากประชาชนอาจไม่เห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจนหรือไม่สัมผัสโดยตรงในชีวิตประจำวัน บริการสาธารณะในระดับท้องถิ่น จิราภา แจ้งใจดี (2541) อ้างถึงใน ชลิตา ศรมณี (2555) เห็นว่าการกิจท้องถิ่นควรมุ่งตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน ไม่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงระดับชาติ และต้องไม่ซ้ำซ้อนกับภารกิจของรัฐ แนวคิดนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่า ประชาชนให้ความเชื่อถือกับบริการที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและความสงบเรียบร้อยมากกว่า เพราะเป็นสิ่งที่สัมผัสได้จริงในพื้นที่ ขณะที่บริการที่ประชาชนไม่เห็นผลลัพธ์ชัดเจน เช่น การวางแผนเศรษฐกิจ จะได้รับความเชื่อถือน้อยกว่า

5. เปรียบเทียบความเชื่อถือไว้วางใจระหว่างเพศชายกับเพศหญิง พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับไม่เกิน 0.05

6. เปรียบเทียบความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนระหว่างอายุและอาชีพ โดยประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับไม่เกิน 0.05 ส่วนประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยของ วิจิตา วันทา (2566) ที่ศึกษาในพื้นที่อำเภอหนองโดน จังหวัดสระบุรี พบว่า มีความสอดคล้องกันคือ ระดับความเชื่อถือไว้วางใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนไม่ได้มีความเชื่อถือไว้วางใจสูงสุดต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือที่ทำการปกครอง แต่ยังคงมีความไว้วางใจในระดับกลาง ซึ่งสะท้อนว่าประชาชนยังมีข้อกังวลหรือความคาดหวังที่ไม่ได้รับการตอบสนองเต็มที่ นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างระหว่างหน่วยงาน งานวิจัยของวิจิตา พบว่า ประชาชนไว้วางใจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าที่ทำการปกครองอำเภอ ส่วนงานศึกษาค้นคว้าอิสระในเชียงใหม่ ก็ได้สะท้อนความแตกต่างในระดับความเชื่อถือไว้วางใจตามด้านต่าง ๆ เช่น การบริหารงาน บุคลิกภาพ จริยธรรม และบริการ และในด้านจริยธรรมและความเป็นธรรมเป็นปัจจัยสำคัญ ทั้งสองงานวิจัยชี้ว่าประชาชนให้ความสำคัญกับความซื่อสัตย์ ความเป็นธรรม และการไม่เลือกปฏิบัติ ซึ่งเป็นแกนกลางของการสร้างความไว้วางใจ จึงมีความเหมือนกันคือ ประชาชนให้ความสำคัญกับความเป็นธรรม ความซื่อสัตย์ และการมีส่วนร่วม

ส่วนด้านที่แตกต่างจากการศึกษาครั้งนี้คือ กรอบที่ใช้ในการวิเคราะห์ ของผู้ศึกษาจะใช้การแบ่งตาม ด้านการบริหารงาน บุคลิกภาพ จริยธรรม และบริการ ส่วนงานวิจัยวิจิตา วันทา (2566) ใช้กรอบ OECD Trust Framework (6 มิติ: การตอบสนองต่อความต้องการ ความสามารถ ความซื่อสัตย์ ความเป็นธรรม การเปิดกว้าง และปัจจัยด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง) ทำให้ผลลัพธ์สะท้อนมิติที่ต่างกัน แม้จะมีกรอบร่วมคือ ความเป็นธรรมและความซื่อสัตย์ นอกจากนี้บริบทพื้นที่ เชียงใหม่ เป็นจังหวัดใหญ่ มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ การประเมินความไว้วางใจจึงเชื่อมโยงกับ การมีส่วนร่วมของประชาชน ความโปร่งใส และบุคลิกภาพของผู้นำ ส่วนของจังหวัดสระบุรี (หนองโดน) เป็นพื้นที่กึ่งชนบท-อุตสาหกรรม ความไว้วางใจจึงเชื่อมโยงกับ การตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และปัจจัยทางเศรษฐกิจการเมือง มากกว่าจึงทำให้เห็นงานวิจัยสระบุรีชัดเจนว่าประชาชนไว้วางใจองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นมากกว่าที่ทำการปกครองอำเภอ งานศึกษาค้นคว้าอิสระของเชียงใหม่ไม่ได้เปรียบเทียบระหว่างหน่วยงาน แต่เน้นการวิเคราะห์ตาม “ด้าน” ของการทำงานและบุคลิกภาพผู้บริหาร จึงสรุปอภิปรายผลงานทั้งสองสะท้อนภาพรวมว่า ประชาชนยังมีความเชื่อถือว่าไว้วางใจในระดับกลาง ไม่สูงจนถึงขั้นมั่นใจเต็มร้อย แต่ก็ไม่ได้ต่ำจนถึงขั้นไม่ไว้วางใจเลย มีความเหมือนคือ ประชาชนให้ความสำคัญกับความเป็นธรรม ความซื่อสัตย์ และการมีส่วนร่วม มีความต่างคือ กรอบการวิเคราะห์และบริบทพื้นที่ จังหวัดเชียงใหม่ เน้น การบริหารบุคลิกภาพ จริยธรรม และบริการ ส่วนจังหวัดสระบุรี เน้น การตอบสนอง ความสามารถ ความซื่อสัตย์ ความเป็นธรรม การเปิดกว้าง และปัจจัยวัฒนธรรมเศรษฐกิจการเมือง และบริบทพื้นที่ทำให้ ตัวชี้วัดความไว้วางใจต่างกัน คือ ในเมืองใหญ่ (เชียงใหม่) ประชาชนคาดหวัง ความโปร่งใสและการมีส่วนร่วม ส่วนในพื้นที่กิ่งชนบท (สระบุรี) ประชาชนคาดหวัง การตอบสนองต่อความต้องการและปัจจัยเศรษฐกิจการเมือง

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ภัทรพิชญ์ เกตุคำ (2560) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณลักษณะผู้นำของนายกเทศมนตรีตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณลักษณะผู้นำ และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณลักษณะผู้นำของนายกเทศมนตรีตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ รวมถึงศึกษา ข้อเสนอแนะ และแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะผู้นำของนายกเทศมนตรีตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี ขึ้นไป ที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 389 คน ได้มาจากการคำนวณหาค่าตามสูตรของ Yamane โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) อย่างมีสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานด้วย t - test (Independent Sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณลักษณะผู้นำของนายกเทศมนตรีตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่า มีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านทักษะความรู้ความสามารถในการบริหารงาน 2) ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณลักษณะผู้นำของนายกเทศมนตรีตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตาม เพศระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน พบว่า ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวม และรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณลักษณะผู้นำของนายกเทศมนตรีตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่ดังนี้ ด้านนโยบายการบริหาร ควรกำหนดนโยบายให้ตรงตามความต้องการของประชาชนและสังคม ด้านคุณธรรมจริยธรรม การประสานงานช่วยเหลือประชาชนและผู้ใต้บังคับบัญชาควรปฏิบัติอย่างจริงจัง และยอมรับฟังความคิดเห็นของ

คนอื่น นายกเทศมนตรีต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคม ต้องมีการพบปะชาวบ้านอย่างสม่ำเสมอ ควรมีการส่งเสริมสนับสนุนด้านของกีฬาต่อต้านยาเสพติด

เมื่ออภิปรายผลเปรียบเทียบเป็นด้าน ๆ พบว่า ด้านการบริหารงาน งานศึกษาอิสระของเทศบาล ตำบลดอนแก้ว พบว่า ประชาชนให้ความเชื่อถือสูงต่อการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมและความโปร่งใส แต่ความเชื่อถือปานกลางหรือต่ำในเรื่องความเข้าใจงานชุมชนและการให้ความเสมอภาค ส่วนงานวิจัยตำบลยางตลาด พบว่า ประชาชนให้ความเห็นระดับปานกลาง โดยให้ความสำคัญกับ ความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพมากที่สุด และด้านการบริหารงานอยู่ในลำดับท้าย มีความสอดคล้องกัน ตรงที่ประชาชนให้ความสำคัญกับการบริหารที่โปร่งใสและการมีส่วนร่วม แต่ยังมีข้อจำกัดในด้านการเข้าถึงและความเข้าใจงานชุมชน ด้านบุคลิกภาพของผู้บริหาร งานศึกษาอิสระของเทศบาลตำบลดอนแก้ว พบว่า ประชาชนเชื่อถือไว้วางใจมากในความน่าเคารพและความเปิดเผย แต่ความเชื่อถือไว้วางใจต่ำในเรื่องความรับผิดชอบและความกระตือรือร้น ส่วนงานวิจัยตำบลยางตลาด พบว่า บุคลิกภาพเป็นปัจจัยสำคัญอันดับสองที่ประชาชนให้ความเห็นในระดับปานกลาง มีความสอดคล้องกัน ตรงที่บุคลิกภาพของผู้นำเป็นตัวแปรสำคัญต่อความเชื่อถือไว้วางใจ แม้ระดับการประเมินจะแตกต่างกัน แต่ทั้งสองงานวิจัยชี้ว่า บุคลิกภาพมีผลต่อการยอมรับของประชาชน ด้านคุณธรรมและจริยธรรม งานศึกษาอิสระของเทศบาลตำบลดอนแก้ว พบว่า ประชาชนเชื่อถือไว้วางใจมากในเรื่องการไม่ซุกงูไปในทางเสื่อมเสีย แต่ความเชื่อถือไว้วางใจต่ำในเรื่องการยึดระบบคุณธรรม ส่วนงานวิจัยตำบลยางตลาด พบว่า คุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นปัจจัยที่ประชาชนให้ความเห็นรองจากบุคลิกภาพ มีความสอดคล้องกัน ตรงที่ทั้งสองงานวิจัยชี้ว่า จริยธรรมเป็นองค์ประกอบสำคัญ แต่ยังไม่ถึงระดับสูงสุดของความเชื่อถือไว้วางใจ ประชาชนต้องการให้ผู้บริหารยึดมั่นคุณธรรมอย่างจริงจังมากขึ้น ด้านบริการและการดูแลประชาชน งานศึกษาอิสระของเทศบาลดอนแก้ว พบว่า ประชาชนเชื่อถือมากในเรื่องการรักษาความสงบเรียบร้อย แต่ความเชื่อถือไว้วางใจต่ำในด้านการวางแผนเศรษฐกิจ งานวิจัยตำบลยางตลาด มีข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารกำหนดนโยบายตรงตามความต้องการของประชาชน และส่งเสริมกิจกรรมสังคม เช่น กีฬาและการต่อต้านยาเสพติด มีความสอดคล้องกัน ตรงที่ประชาชนเห็นความสำคัญของการบริการที่ตอบโจทย์ความต้องการจริง แต่ยังมีข้อจำกัดในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและนโยบายที่เป็นรูปธรรม ส่วนความแตกต่างตามเพศ อายุ และอาชีพ งานศึกษาอิสระของเทศบาลตำบลดอนแก้ว พบว่า เพศและอายุมีผลต่อความเชื่อถือไว้วางใจอย่างมีนัยสำคัญ แต่ อาชีพไม่มีผล ส่วนงานวิจัยตำบลยางตลาด พบว่า เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ ไม่มีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จึงมีความสอดคล้องกันบางส่วน โดยทั้งสองงานวิจัยเห็นตรงกันว่า อาชีพไม่ใช่ปัจจัยสำคัญ แต่แตกต่างกันที่งานศึกษาอิสระของเทศบาลตำบลดอนแก้วพบผลต่างตามเพศและอายุ ในขณะที่งานวิจัยยางตลาดไม่พบ

จึงสรุปความสอดคล้องกันได้ว่า ความเชื่อถือไว้วางใจและความคิดเห็นของประชาชนต่อผู้บริหารท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลางถึงสูง ปัจจัยที่มีผลต่อความเชื่อถือมากที่สุดคือ การบริหารที่โปร่งใส การมีส่วนร่วม บุคลิกภาพ และคุณธรรมจริยธรรม ประชาชนยังคงต้องการให้ผู้บริหาร เข้าถึงชุมชนจริงจังมากขึ้น กำหนดนโยบายตรงตามความต้องการ และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากร (เพศ อายุ อาชีพ) มีผลในบางกรณี แต่โดยรวม อาชีพไม่ใช่ตัวแปรสำคัญ ดังนั้น งานวิจัยทั้งสองจึงสะท้อนภาพเดียวกันว่า ความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นอยู่กับ ความโปร่งใส

บุคลิกภาพ และคุณธรรมของผู้นำ และยังมีพื้นที่ให้พัฒนาในด้านการสื่อสารกับประชาชนและการกำหนดนโยบายที่ตอบสนองต่อความต้องการจริงของสังคมขึ้นอยู่กับ ความโปร่งใส บุคลิกภาพ และคุณธรรมของผู้นำ

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ชลิตา ศรีมณี (2555) ศึกษาเรื่องการสร้างสรรคัณฑ์วัดกรรมบริการสาธารณะโดยองค์การบริหารส่วนตำบล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างสรรคัณฑ์วัดกรรมบริการสาธารณะต่างๆ โดยองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้ได้เลือก อบต. ในจังหวัดนนทบุรีเป็นกรณีศึกษาจำนวน 5 แห่ง และใช้การวิจัยสามวิธี คือ การวิจัยเชิงสนาม การวิจัยเชิงสำรวจ และการวิจัยจากข้อมูลที่มีการบันทึกไว้แล้วโดยผู้อื่น

ผลการวิจัยพบว่า 1) วัดกรรมบริการสาธารณะต่างๆ ที่ อบต. ได้จัดทำไปแล้วส่วนใหญ่เป็นเรื่องโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค 2) การก่อตัวของวัดกรรมบริการสาธารณะต่างๆ ส่วนใหญ่เกิดจากความต้องการของประชาชนที่เห็นชอบร่วมกันในเวทีประชาคมหมู่บ้าน 3) กลยุทธ์การตัดสินใจของ อบต. ในการเลือกที่จะจัดทำวัดกรรมบริการสาธารณะใดๆ คือ ตัดสินใจตามความต้องการต่างๆ ของประชาชน ที่ตกลงกันในเวทีประชาคมหมู่บ้าน 4) ประชาชนส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เห็นด้วยและพึงพอใจในวัดกรรมบริการสาธารณะต่างๆ ที่อบต. ได้จัดทำไปแล้ว ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าเวทีประชาคมหมู่บ้านมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อการสร้างสรรคัณฑ์วัดกรรมบริการสาธารณะของแต่ละตำบล

ความสอดคล้องกันที่พบ คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างวัดกรรมและสร้างความไว้วางใจ การก่อตัวของวัดกรรมบริการสาธารณะเกิดจากความต้องการของประชาชนที่ตกลงกันในเวทีประชาคมหมู่บ้านของอบต. นนทบุรี ส่วนเทศบาลตำบลดอนแก้ว ประชาชนให้ความเชื่อถือไว้วางใจมากที่สุดในการบริหารงาน เพราะได้รับโอกาสมีส่วนร่วมในการบริหารงานเพื่อความโปร่งใส ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค อบต. นนทบุรี วัดกรรมส่วนใหญ่เป็นเรื่องโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคส่วนเทศบาลตำบลดอนแก้ว ข้อเสนอแนะของประชาชนเน้นปัญหาถนน ไฟส่องสว่าง น้ำประปา และลำเหมือง ซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานโดยตรง สอดคล้องกันตรงที่ ประชาชนทั้งสองพื้นที่ให้ความสำคัญกับโครงสร้างพื้นฐานเป็นอันดับแรก ด้านบุคลิกภาพและจริยธรรมของผู้บริหาร อบต. นนทบุรี ให้ความเชื่อถือไว้วางใจมากในผู้บริหารที่หน้าเคารพ เปิดเผย และมีจริยธรรม ไม่ชักจูงไปในทางเสื่อมเสีย ส่วนเทศบาลตำบลดอนแก้ว ประชาชนให้คะแนนสูงสุดในด้านบุคลิกภาพ (ซื่อสัตย์ สุภาพ อ่อนน้อม) และด้านจริยธรรม (เป็นแบบอย่างที่ดี โปร่งใส ไม่คอร์รัปชัน) สอดคล้องกันตรงที่ บุคลิกภาพและจริยธรรมของผู้บริหารเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ประชาชนไว้วางใจ และความพึงพอใจต่อบริการสาธารณะ อบต. นนทบุรี ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยและพึงพอใจต่อบริการสาธารณะที่จัดทำ ส่วนเทศบาลตำบลดอนแก้ว ประชาชนให้คะแนนระดับ “มาก” ในทุกด้าน ทั้งการบริหาร บุคลิกภาพ จริยธรรม และบริการ สอดคล้องกันตรงที่ประชาชนมีความพึงพอใจต่อบริการสาธารณะและการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ด้านเศรษฐกิจ: เทศบาลควรเน้นการแก้ปัญหาปากท้องและเศรษฐกิจชุมชน
- 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน: การพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานที่มีคุณภาพ
- 3) ด้านคุณภาพชีวิต: การยกระดับคุณภาพชีวิตทุกกลุ่มวัย

- 4) ด้านการบริหารงาน: มีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ
- 5) ด้านวิ้งแวดล้อม: การจัดการสิ่งแวดล้อมและขยะอย่างยั่งยืน

โดยทั้งหมดต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและต้องมีส่วนร่วมจากประชาชนทุกหมู่บ้าน ยกตัวอย่าง เช่น ความโปร่งใส เสนอให้ทำ Facebook Live ในการประชุมสภาเทศบาล เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับฟัง และติดตามการบริหารงานที่แสดงถึงความโปร่งใสและสร้างความเชื่อถือไว้ของวางใจของเทศบาลเพิ่มมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนในด้านอื่นๆ ที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการบริหารงานของเทศบาลโดยตรงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ที่มีบริบททางพื้นที่ต่างกัน เช่น ชุมชนเมืองกับชุมชนชนบทมีการสร้างความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนแตกต่างกันหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง. (2564). สภาพทั่วไปของเทศบาลตำบลดอนแก้ว. ใน *สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง*. ค้นเมื่อ 31 ตุลาคม 2568, จาก [https:// donkaew sarapee.go.th/content/generalinfo](https://donkaew.sarapee.go.th/content/generalinfo)
- เฉลิมพล ศรีหงส์. (2568). *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์*. โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชลิดา ศรีมณี. (2555). แนวคิดพื้นฐานว่าด้วยการกระจายอำนาจ. ใน *การสร้างสรรค์นวัตกรรมกรมการบริการสาธารณะโดยองค์การบริหารส่วนตำบล* (หน้า 7-10). คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิตติภา วันทา. (2566). แนวคิดว่าด้วยความเชื่อถือไว้วางใจจากประชาชน (Public Trust). ใน *ความเชื่อถือไว้วางใจ (Trust) ของประชาชนในพื้นที่อำเภอ ที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และที่ทำการปกครองอำเภอ กรณีศึกษา อำเภอหนองโดน จังหวัดสระบุรี* (หน้า 12-17). สำหรับนักบริหาร คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปะการัง ชื่นจิตร์. (2567). *ขอบข่ายและแนวคิดเชิงทฤษฎีรัฐประศาสนศาสตร์*. โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภัทรพิชญ์ เกตุคำ.(2560).*ความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณลักษณะผู้นำของนายกเทศมนตรีตำบลยางตลาด อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์*. ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- รัฐศิริรินทร์ ว่างานนท์. (2567). *องค์การและนวัตกรรมในองค์การ*. โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาคพิเศษ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศรีอำไพ ดวงชื่น. (2551). *ความเชื่อถือไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่*. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.